

DECYZJA RADY (WPZiB) 2016/476**z dnia 31 marca 2016 r.****zmieniająca decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/183/WPZiB⁽¹⁾, wdrażającą między innymi rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwanej dalej „RB ONZ”) nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013) i 2094 (2013).
- (2) W dniu 2 marca 2016 r. RB ONZ przyjęła rezolucję RB ONZ nr 2270 (2016), w której dała wyraz najgłębszemu zaniepokojeniu w związku z próbą jądrową przeprowadzoną przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną (zwaną dalej „KRLD”) w dniu 6 stycznia 2016 r. z naruszeniem odnośnych rezolucji RB ONZ; potępiła także wystrzelenie pocisku przez KRLD w dniu 7 lutego 2016 r. z wykorzystaniem technologii rakietowych pocisków balistycznych, co stanowiło poważne naruszenie odnośnych rezolucji RB ONZ; oraz stwierdziła, że nadal istnieje wyraźne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w regionie i poza nim.
- (3) W rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) wyrażono głęboki niepokój z powodu tego, że sprzedaż broni przez KRLD wygenerowała dochody, które są wykorzystywane do celów uzyskiwania broni jądrowej i pocisków balistycznych, a jednocześnie postanowiono, że ograniczenia dotyczące broni powinny obejmować wszystkie rodzaje broni i powiązany sprzęt, w tym broń strzelecką i lekką oraz powiązany sprzęt. W rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) przedłużono dalej zakazy na przekazywanie i nabywanie wszelkich produktów, które mogłyby przyczynić się do rozwoju zdolności operacyjnych sił zbrojnych KRLD lub do wywozu, który wspiera lub zwiększa zdolności operacyjne sił zbrojnych innego państwa członkowskiego poza KRLD.
- (4) Rezolucja RB ONZ nr 2270 (2016) określa, że zakaz nabywania pomocy technicznej związanej z bronią zakazuje państwom członkowskim angażowania się w przyjmowanie szkoleniowców, doradców lub innych urzędników w celu prowadzenia szkoleń wojskowych, paramilitarnych lub policyjnych.
- (5) Rezolucja RB ONZ nr 2270 (2016) potwierdza, że zakazy przekazywania, nabywania i świadczenia powiązanej pomocy technicznej odnoszącej się do niektórych towarów mają również zastosowanie do wysyłki towarów do KRLD lub z tego państwa do celów naprawy, czynności obsługowych, odnawiania, testowania, inżynierii odwrotnej i wprowadzania do obrotu, bez względu na to, czy dochodzi do przeniesienia własności lub kontroli; podkreśla też, że zakaz wydawania wiz ma również zastosowanie do wszystkich osób podróżujących w wyżej wymienionych celach.
- (6) Rezolucja RB ONZ nr 2270 (2016) rozszerza wykaz osób i podmiotów objętych zamrożeniem aktywów i zakazem wydawania wiz oraz postanawia, że zamrożenie aktywów ma zastosowanie w odniesieniu do podmiotów rządu KRLD lub Partii Pracy Korei, jeżeli dane państwo członkowskie stwierdzi, że podmioty te są powiązane z programami pocisków balistycznych lub jądrowych KRLD lub innymi działaniami zabronionymi na mocy odpowiednich rezolucji RB ONZ.
- (7) W rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) wyrażono obawę, że KRLD nadużywa przywilejów i immunitetów przyznanych na mocy Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych i konsularnych; postanowiono ponadto o zastosowaniu dodatkowych środków mających na celu uniemożliwienie dyplomatom z KRLD lub przedstawicielom rządu tego państwa lub osobom z państw trzecich działania w imieniu lub pod kierunkiem wskazanych osób lub podmiotów lub prowadzenia zakazanych działań.
- (8) W rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) doprecyzowano zakres nałożonego na państwa członkowskie obowiązku uniemożliwiania odbywania przez obywateli KRLD specjalistycznych szkoleń w niektórych wrażliwych dziedzinach.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/183/WPZiB z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylająca decyzję 2010/800/WPZiB (Dz.U. L 111 z 23.4.2013, s. 52).

- (9) Rezolucja RB ONZ nr 2270 (2016) rozszerza także zakres środków mających zastosowanie do sektora transportu i sektora finansowego.
- (10) Rezolucja RB ONZ nr 2270 (2016) zakazuje nabywania niektórych minerałów i wywozu paliwa lotniczego.
- (11) Ponadto rezolucja RB ONZ nr 2270 (2016) rozszerza zakazy, tak by obejmowały one udzielanie wsparcia finansowego na rzecz wymiany handlowej z KRLD.
- (12) W rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) przypomina się, że Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) wezwała państwa do stosowania wzmocnionych środków należytej staranności i skutecznych środków przeciwdziałania w celu ochrony swoich jurysdykcji przed nielegalną działalnością finansową KRLD; wzywa się także państwa członkowskie do stosowania 7. zalecenia FATF, uwagi interpretacyjnej do niego oraz odnośnych wytycznych, tak aby można było skutecznie wdrażać ukierunkowane sankcje finansowe związane z proliferacją.
- (13) W rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) podkreśla się również, że celem nałożonych na jej mocy środków nie jest powodowanie negatywnych skutków humanitarnych dla ludności cywilnej KRLD ani wywieranie negatywnego wpływu na działania, które nie są zabronione odpowiednimi rezolucjami RB ONZ, ani też na prace organizacji międzynarodowych i organizacji pozarządowych prowadzących działalność w zakresie pomocy i doraźnego wsparcia w KRLD na rzecz ludności cywilnej tego kraju.
- (14) W rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) wyraża się również zaangażowanie na rzecz wypracowania pokojowego, dyplomatycznego i politycznego rozwiązania sytuacji; potwierdza się także poparcie dla rozmów sześciopartnych i wzywa do ich wznowienia.
- (15) Rezolucja RB ONZ nr 2270 (2016) potwierdza, że działania KRLD będą przedmiotem stałej weryfikacji oraz że RB ONZ jest gotowa wzmocnić, zmienić, zawiesić lub znieść środki, które mogą być potrzebne w świetle przestrzegania przez KRLD odnośnych postanowień, a także jest zdecydowana zastosować dalsze istotne środki w razie dalszych prób jądrowych lub wystrzeżeń pocisków dokonywanych przez KRLD.
- (16) Potrzebne są dalsze działania Unii w celu wdrożenia niektórych środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/183/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/183/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) wszelkich innych produktów, które mogłyby posłużyć do realizacji programów pocisków jądrowych lub balistycznych lub innych programów w zakresie broni masowego rażenia realizowanych przez KRLD, do działań zabronionych rezolucjami RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016) lub niniejszą decyzją lub do uniknięcia środków nałożonych przez te rezolucje RB ONZ lub niniejszą decyzję. Unia podejmuje działania niezbędne do określenia odpowiednich produktów, które mają być objęte niniejszym przepisem.”;

2) w art. 1 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) wszelkich innych produktów, z wyjątkiem żywności lub leków, jeśli państwo członkowskie stwierdzi, że dany produkt mógłby przyczynić się bezpośrednio do rozwoju zdolności operacyjnych sił zbrojnych KRLD lub do wywozu, który wspiera lub zwiększa zdolności operacyjne sił zbrojnych innego państwa poza KRLD.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

1. Środki nałożone na mocy art. 1 ust. 1 lit. f) nie mają zastosowania do dostarczania, sprzedaży ani przekazywania danego produktu ani jego nabycia, jeżeli:

- a) państwo członkowskie stwierdzi, że działalność taka prowadzona jest wyłącznie w celach humanitarnych lub służy wyłącznie zapewnieniu środków utrzymania, że działalność ta nie zostanie wykorzystana przez osoby lub podmioty z KRLD do generowania dochodu, a także nie jest związana z żadną działalnością zakazaną na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013), 2270 (2016) lub niniejszej decyzji, pod warunkiem że dane państwo członkowskie powiadomi wcześniej Komitet Sankcji o takim ustaleniu oraz poinformuje także Komitet Sankcji o środkach podjętych w celu uniemożliwienia wykorzystywania danego produktu do takich innych celów; lub
- b) Komitet Sankcji stwierdził w poszczególnych przypadkach, że dane dostarczanie, sprzedaż lub przekazanie nie byłoby sprzeczne z celami rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016).”;

4) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Zakazuje się nabywania od KRLD przez obywateli państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych, złota, rudy tytanu, rudy wanadu oraz pierwiastków ziem rzadkich, bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium KRLD czy nie. Unia podejmuje działania niezbędne do określenia odpowiednich produktów, które mają być objęte niniejszym przepisem.”;

5) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

1. Zakazuje się nabywania od KRLD przez obywateli państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych, węgla, żelaza i rudy żelaza, bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium KRLD czy nie. Unia podejmuje działania niezbędne do określenia odpowiednich produktów, które mają być objęte niniejszym przepisem.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do węgla, co do którego państwo członkowskie potwierdzi na podstawie wiarygodnych informacji, że pochodzi spoza KRLD i był transportowany przez KRLD wyłącznie w celu wywozu z portu Rason, pod warunkiem że dane państwo członkowskie powiadomi wcześniej Komitet Sankcji, a transakcje takie nie mają związku z generowaniem dochodów na rzecz programów jądrowych lub balistycznych KRLD lub innych działań zakazanych na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016), lub niniejszej decyzji.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do transakcji, co do których stwierdzono, że są przeprowadzane wyłącznie w celu zapewnienia środków utrzymania i nie mają związku z generowaniem dochodów na rzecz programów jądrowych lub balistycznych KRLD lub innych działań zakazanych na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016), lub niniejszej decyzji.

Artykuł 4b

1. Zakazuje się sprzedaży lub dostarczania do KRLD paliwa lotniczego, w tym benzyny lotniczej, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych oraz paliwa typu nafty do silników raketowych, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub ich statków powietrznych, bez względu na to, czy pochodzą one z terytorium państw członkowskich czy nie.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji zatwierdził wcześniej w poszczególnych przypadkach i na zasadzie wyjątku przekazywanie do KRLD takich produktów w celu zaspokojenia zweryfikowanych podstawowych potrzeb humanitarnych oraz z zastrzeżeniem szczegółowych ustaleń w zakresie skutecznego monitorowania dostawy i wykorzystania.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do sprzedaży lub dostarczania paliwa lotniczego dla cywilnych pasażerskich statków powietrznych poza KRLD wyłącznie do wykorzystania podczas ich lotu do KRLD i lotu powrotnego.”;

6) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Państwa członkowskie nie udzielają publicznego ani prywatnego wsparcia finansowego na rzecz wymiany handlowej z KRLD, w tym kredytów eksportowych, gwarancji lub ubezpieczeń, własnym obywatelom lub podmiotom prowadzącym taką wymianę handlową w przypadkach, gdy takie wsparcie finansowe mogłoby posłużyć do realizacji programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia lub innych działań zakazanych rezolucjami RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016), lub niniejszą decyzją lub do unikania środków nałożonych tymi rezolucjami RB ONZ lub niniejszą decyzją.”;

7) art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aby uniemożliwić świadczenie usług finansowych lub przekazywanie na terytorium państw członkowskich, poprzez nie lub z tego terytorium, lub na rzecz lub przez ich obywateli lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, lub osób lub instytucji finansowych objętych ich jurysdykcją, jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych, w tym wielkich ilości gotówki, lub innych, które mogłyby posłużyć do realizacji programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia lub innych działań zabronionych rezolucjami RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016), lub niniejszą decyzją, lub do unikania środków nałożonych tymi rezolucjami RB ONZ lub niniejszą decyzją, państwa członkowskie prowadzą wzmożone monitorowanie – zgodnie z ich organami i przepisami krajowymi – działań instytucji finansowych podlegających ich jurysdykcji prowadzonych z:

- a) bankami mającymi siedzibę w KRLD;
- b) podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich oddziałami i jednostkami zależnymi banków mających siedzibę w KRLD, wymienionymi w załączniku IV;
- c) niepodlegającymi jurysdykcji państw członkowskich oddziałami i jednostkami zależnymi banków mających siedzibę w KRLD, wymienionymi w załączniku V; oraz
- d) podmiotami finansowymi niemającymi siedziby w KRLD ani niepodlegającymi jurysdykcji państw członkowskich, ale kontrolowanymi przez osoby i podmioty mające siedzibę w KRLD wymienione w załączniku V,

aby uniknąć sytuacji, gdy działania takie służą programom lub działaniom KRLD dotyczącym broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia.”;

8) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Zakazane jest otwieranie oddziałów, jednostek zależnych lub biur przedstawicielskich banków KRLD, w tym banku centralnego KRLD, jego oddziałów i jednostek zależnych oraz innych podmiotów finansowych, o których mowa w art. 7 ust. 1, na terytorium państw członkowskich.

2. Istniejące oddziały, jednostki zależne i biura przedstawicielskie zamyka się w ciągu dziewięćdziesięciu dni od przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016).

3. Zakazane jest, aby banki KRLD, w tym bank centralny KRLD, jego oddziały i jednostki zależne oraz inne podmioty finansowe, o których mowa w art. 7 ust. 1:

- a) zakładały nowe wspólne przedsięwzięcia z bankami podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich;
- b) obejmowały udziały własnościowe w bankach podlegających jurysdykcji państw członkowskich;

c) nawiązywały lub utrzymywały stosunki korespondenckie z bankami podlegającymi jurysdykcji państw członkowskich,

chyba że transakcje, o których mowa w lit. a), b) i c) powyżej, zostały wcześniej zatwierdzone przez Komitet Sankcji.

4. Istniejące wspólne przedsięwzięcia, udziały własnościowe i stosunki korespondenckie z bankami KRLD zostają zakończone w ciągu dziewięćdziesięciu dni od przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016).

5. Instytucje finansowe na terytorium państw członkowskich lub podlegające ich jurysdykcji nie mogą otwierać biur przedstawicielskich, jednostek zależnych, oddziałów ani rachunków bankowych w KRLD.

6. Istniejące biura przedstawicielskie, jednostki zależne lub rachunki bankowe w KRLD zamyka się w ciągu dziewięćdziesięciu dni od przyjęcia rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016), jeżeli dane państwo jest w posiadaniu wiarygodnych informacji dających uzasadnione podstawy, by domniemywać, że takie usługi finansowe mogłyby posłużyć do realizacji programów pocisków jądrowych lub balistycznych KRLD lub innych działań zakazanych rezolucjami RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016).

7. Ustęp 6 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji stwierdzi w poszczególnych przypadkach, że takie biura, jednostki zależne lub rachunki są wymagane w celu dostarczenia pomocy humanitarnej lub do działalności misji dyplomatycznych w KRLD zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych lub działalności Organizacji Narodów Zjednoczonych lub wyspecjalizowanych agencji ONZ, lub powiązanych organizacji, lub w jakichkolwiek innych celach zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016).”;

9) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie – w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi i zgodnie ze swoimi przepisami krajowym oraz prawem międzynarodowym, w tym Konwencjami wiedeńskimi o stosunkach dyplomatycznych i konsularnych – dokonują kontroli wszelkich ładunków wysyłanych do KRLD i przysyłanych z tego państwa na ich terytorium lub przemieszczanych tranzytem przez ich terytorium, w tym w ich portach lotniczych i morskich oraz wolnych obszarach celnych, lub ładunków, w odniesieniu do których jako pośrednicy lub organizatorzy występowali: KRLD lub obywatele KRLD lub osoby bądź podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierownictwem, lub podmioty będące w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą, lub osoby lub podmioty wymienione w załączniku I, lub ładunków transportowanych na statkach pływających pod banderą KRLD lub statkach powietrznych tego kraju, w celu zapewnienia, by żadne produkty nie były przekazywane z naruszeniem rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) i 2270 (2016).”;

10) w art. 10 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie – w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi i zgodnie ze swoimi przepisami krajowym oraz prawem międzynarodowym, w tym Konwencjami wiedeńskimi o stosunkach dyplomatycznych i konsularnych – dokonują kontroli wszelkich ładunków wysyłanych do KRLD i przysyłanych z tego państwa na ich terytorium lub przemieszczanych tranzytem przez ich terytorium lub ładunków, w odniesieniu do których jako pośrednicy lub organizatorzy występowali: KRLD lub obywatele KRLD lub osoby bądź podmioty działające w ich imieniu, w tym w portach lotniczych i morskich, jeżeli te państwa członkowskie są w posiadaniu informacji dających uzasadnione podstawy, by domniemywać, że dany ładunek zawiera produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy niniejszej decyzji.”;

11) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Państwa członkowskie odmawiają wszelkim statkom powietrznym prawa startu ze swojego terytorium, lądowania na nim lub przelotu nad nim, w przypadku gdy państwa te są w posiadaniu informacji dających uzasadnione podstawy, by domniemywać, że ładunek zawiera produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zabronione na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016), lub na mocy niniejszej decyzji.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku lądowania awaryjnego lub pod warunkiem dokonania lądowania w celu przejścia kontroli.”;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 11a

1. Państwa członkowskie zakazują wejścia do swoich portów wszelkim statkom, jeżeli są w posiadaniu informacji dających uzasadnione podstawy, by domniemywać, że statek jest własnością lub pod kontrolą, bezpośrednio lub pośrednio, osób lub podmiotów wymienionych w załączniku I lub zawiera ładunek, którego dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz są zakazane na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016).

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w sytuacji nagłej lub w przypadku powrotu danego statku do portu macierzystego lub do celów kontroli lub jeżeli Komitet Sankcji stwierdzi wcześniej, że takie wejście do portu jest konieczne w celach humanitarnych lub wszelkich innych celach zgodnych z celami rezolucji RB ONZ 2270 (2016).”;

13) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 12a

1. Zakazuje się leasingu lub czarteru statków powietrznych lub statków pływających pod banderą lub świadczenia usług załogowych KRLD wszelkim osobom lub podmiotom wymienionym w załączniku I, wszelkim innym osobom lub podmiotom, co do których państwo członkowskie stwierdziło, że pomagały w uniknięciu sankcji lub naruszeniu postanowień rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016), wszelkim osobom lub podmiotom działającym w imieniu lub pod kierownictwem wyżej wymienionych osób lub podmiotów oraz wszelkim podmiotom będących własnością wyżej wymienionych osób lub podmiotów lub przez nie kontrolowanych.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do leasingu, czarteru ani świadczenia usług załogowych, pod warunkiem że dane państwo członkowskie powiadomiło wcześniej w poszczególnych przypadkach Komitet Sankcji oraz przekazało mu informacje wskazujące na to, że takie działania służą wyłącznie zapewnieniu środków utrzymania, że działania te nie zostaną wykorzystane przez osoby lub podmioty z KRLD do generowania dochodów, a także informacje dotyczące środków zastosowanych w celu uniemożliwienia, by takie działania przyczyniały się do naruszenia postanowień rezolucji RB ONZ 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016).

Artykuł 12b

Państwa członkowskie wyrejestrowują każdy statek, który jest własnością KRLD, jest obsługiwany przez to państwo lub któremu KRLD zapewnia załogę, oraz nie rejestrują żadnego statku, który został wyrejestrowany przez inne państwo zgodnie z pkt 19 rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016).

Artykuł 12c

1. Zakazuje się rejestrowania statków w KRLD, uzyskiwania zezwolenia na wykorzystywanie przez dany statek bandery KRLD lub posiadania, leasingowania, obsługi lub świadczenia wszelkich usług w zakresie klasyfikacji, certyfikacji statków lub powiązanych usług, lub ubezpieczania wszelkich statków pływających pod banderą przez KRLD.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do działań zgłoszonych wcześniej, w poszczególnych przypadkach przez Komitet Sankcji, pod warunkiem że odnośne państwo członkowskie przekazało Komitetowi Sankcji szczegółowe informacje na temat tych działań, w tym nazwiska osób i nazwy podmiotów uczestniczących w nich, informacje wskazujące na to, że takie działania służą wyłącznie zapewnieniu środków utrzymania, że działanie te nie zostaną wykorzystane przez osoby lub podmioty z KRLD do generowania dochodów, a także informacje dotyczące środków zastosowanych w celu uniemożliwienia, by takie działania przyczyniały się do naruszenia rezolucji RB ONZ 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016).”;

14) art. 13 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie

„1. Państwa członkowskie stosują niezbędne środki, by uniemożliwić wjazd na ich terytorium lub przejazd przez nie:

a) osób wskazanych przez Komitet Sankcji lub przez Radę Bezpieczeństwa jako odpowiedzialne za politykę KRLD – także przez jej wspieranie lub promowanie – w odniesieniu do programów dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych lub innej broni masowego rażenia, a także członków rodzin tych osób, lub osób działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, wymienionych w załączniku I;

- b) osób nieobjętych załącznikiem I, wymienionych w załączniku II:
- (i) odpowiedzialnych, w tym poprzez wspieranie lub promowanie, za programy pocisków balistycznych lub jądrowych KRLD lub jej inne programy związane z bronią masowego rażenia lub osób działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem;
 - (ii) zaangażowanych w świadczenie usług finansowych lub przekazywanie na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, z udziałem obywateli państw członkowskich lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, osób lub instytucji finansowych działających na ich terytorium, jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogą posłużyć do realizacji programów KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia;
 - (iii) zaangażowanych, w tym przez świadczenie usług finansowych, w dostarczanie do lub z KRLD broni i wszystkich rodzajów materiałów z nią związanych lub dostarczanie do KRLD produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii, które mogłyby przyczynić się do dalszego prowadzenia przez KRLD programów dotyczących broni jądrowej, pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia;
- c) osób nieobjętych załącznikiem I lub załącznikiem II działających w imieniu lub pod kierunkiem osoby wymienionej lub podmiotu wymienionego w załączniku I lub załączniku II, lub osób pomagających w uniknięciu sankcji lub naruszających postanowienia rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016), lub niniejszej decyzji, wymienionych w załączniku III do niniejszej decyzji.

2. Ustęp 1 lit. a) nie ma zastosowania, jeżeli Komitet Sankcji stwierdzi w poszczególnych przypadkach, że taka podróż jest uzasadniona potrzebą humanitarną, w tym obowiązkami religijnymi, lub jeżeli Komitet Sankcji dojdzie do wniosku, że odstępstwo przybliży w inny sposób realizację celów wyznaczonych przez rezolucję RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016).”;

15) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 14a

1. Państwa członkowskie wydają ze swoich terytoriów dyplomatów KRLD, przedstawicieli rządu lub innych obywateli KRLD działających z upoważnienia rządu, co do których stwierdzą, że działają w imieniu lub pod kierunkiem osoby lub podmiotu wymienionych w załączniku I, lub osoby lub podmiotów pomagających w uniknięciu sankcji lub naruszających postanowienia rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016); wydalenie to ma na celu repatriację odnośnych osób do KRLD, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego i międzynarodowego.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku tranzytu przedstawicieli rządu KRLD do siedziby głównej ONZ lub innych obiektów ONZ w celach związanych z działalnością ONZ.

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy obecność danej osoby jest niezbędna do spełnienia wymogów procesu sądowego lub wyłącznie z powodów medycznych, bezpieczeństwa lub innych powodów humanitarnych, lub jeżeli Komitet Sankcji stwierdził w poszczególnych przypadkach, że wydalenie danej osoby byłoby sprzeczne z celami rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) i 2270 (2016).

Artykuł 14b

1. Państwa członkowskie wydają ze swoich terytoriów obywateli państw trzecich, co do których stwierdzą, że działają w imieniu lub pod kierunkiem osoby lub podmiotu wymienionych w załączniku I lub pomagają w uniknięciu sankcji, lub naruszają postanowienia rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016); wydalenie to ma na celu repatriację odnośnych osób do państwa, którego są obywatelami, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego i międzynarodowego.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku, gdy obecność danej osoby jest niezbędna do spełnienia wymogów procesu sądowego lub wyłącznie z powodów medycznych, bezpieczeństwa lub innych powodów humanitarnych, lub jeżeli Komitet Sankcji stwierdził w poszczególnych przypadkach, że wydalenie danej osoby byłoby sprzeczne z celami rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) i 2270 (2016).

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania w przypadku tranzytu przedstawicieli rządu KRLD do siedziby głównej ONZ lub innych obiektów ONZ w celach związanych z działalnością ONZ.”;

16) art. 15 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) osób i podmiotów nieobjętych załącznikiem I ani załącznikiem II działających w imieniu lub pod kierunkiem osoby lub podmiotu wymienionych w załączniku I lub załączniku II, lub osób pomagających w uniknięciu sankcji lub naruszających postanowienia rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016), lub niniejszej decyzji, wymienionych w załączniku III do niniejszej decyzji.”;

17) w art. 15 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) podmiotów rządu KRLD lub Partii Pracy Korei, lub osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmiotów będących ich własnością lub kontrolowanych przez nie, jeśli państwo członkowskie stwierdzi, że są związane z programami pocisków jądrowych lub balistycznych KRLD lub innymi działaniami zakazanymi rezolucjami RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) lub 2270 (2016) zostają zamrożone.”;

18) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Artykuł 15 ust. 1 lit. d) nie ma zastosowania w odniesieniu do środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, które są wymagane do prowadzenia działalności misji KRLD przy Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej organizacji wyspecjalizowanych oraz powiązanych organizacji lub innych misji dyplomatycznych i konsularnych KRLD, a także do wszelkich środków finansowych, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, co do których Komitet Sankcji stwierdzi wcześniej w poszczególnych przypadkach, że są wymagane do dostarczania pomocy humanitarnej, denuklearyzacji lub wszelkich innych celów zgodnych z założeniami rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016).

Artykuł 15b

1. Zamyka się biura przedstawicielskie podmiotów wymienionych w załączniku I.
2. Zakazuje się bezpośredniego lub pośredniego udziału we wspólnych przedsięwzięciach lub wszelkich innych porozumieniach handlowych przez podmioty wymienione w załączniku I, a także osoby lub podmioty działające na ich rzecz lub w ich imieniu.”;

19) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Państwa członkowskie stosują wszelkie niezbędne środki w celu zachowania czujności i uniemożliwiania specjalistycznego kształcenia lub szkolenia obywateli KRLD – na swoich terytoriach lub przez swoich obywateli – w dziedzinach, które mogą wesprzeć działania KRLD w dziedzinie jądrowej wrażliwe z punktu widzenia proliferacji oraz opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej, w tym nauczania lub szkolenia w zakresie zaawansowanej fizyki, zaawansowanych symulacji komputerowych i powiązanych dziedzin informatyki, nawigacji przestrzennej, inżynierii jądrowej, inżynierii kosmicznej, inżynierii lotniczej oraz w powiązanych dyscyplinach.”;

20) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Państwa członkowskie, zgodnie z prawem międzynarodowym, zachowują wzmożoną czujność wobec personelu dyplomatycznego KRLD, aby uniemożliwić takim osobom przyczynianie się do programów pocisków balistycznych lub jądrowych KRLD lub innych działań zabronionych na mocy rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) i 2270 (2016) lub niniejszej decyzji, lub do uniknięcia środków nałożonych przez rezolucje RB ONZ lub niniejszą decyzję.”;

21) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Żadne roszczenia, w tym o odszkodowanie lub rekompensata ani inne tego rodzaju uprawnienia, takie jak prawo do potrącenia, roszczenie o zapłatę kary lub roszczenia z tytułu gwarancji, roszczenia o odroczenie lub o zapłatę zobowiązania, gwarancji finansowej, w tym roszczenia wynikające z akredytyw i innych podobnych instrumentów w związku z umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, całkowicie lub częściowo, z powodu środków ustanowionych na podstawie rezolucji RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013), 2094 (2013) i 2270 (2016), w tym środków przyjętych przez Unię lub którekolwiek z jej państw członkowskich zgodnie lub w związku z realizacją odnośnych decyzji Rady Bezpieczeństwa lub środków objętych niniejszą decyzją, nie przysługują wskazanym osobom ani podmiotom wymienionym w załącznikach I, II lub III, ani żadnej innej osobie ani podmiotowi w KRLD, w tym rządowi KRLD, jej organom publicznym, korporacjom i agencjom, ani żadnej osobie ani podmiotowi zgłaszającemu roszczenie za pośrednictwem takiej osoby lub podmiotu lub na ich rzecz.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 marca 2016 r.

W imieniu Rady
A.G. KOENDERS
Przewodniczący
